

Luther Márton

Luther Márton 1483. november 10-én született (bányász családban) egy feszültségekkel, gondokkal és válságokkal küszködő Németországban. (türingiai Eislebenben) A család jó anyagi helyzete megengedte, hogy Luther 1501-ben tanulmányait az erfurti egyetemen elkezdhesse. 1502-ben megkapja az akadémiai fokozatot, 1505-ben pedig magiszter lesz. Édesapja jogi pályára szánta, de őt nem érdekelték a száraz törvények. Luther a Bibliával szerzetesi éve alatt kerül közeli kapcsolatba. Ezalatt sokat böjtölt és imádkozott, volt olyan, hogy a fáradtságtól gyakran összeesett, mert alig evett valamit. A kolostorban nagy kincsnek számított egy Biblia, ezért az olvasó padlóhoz láncolták, hogy senki el ne lophassa. Luthert 1507-ben áldozópappá szentelték. Luther 1512-ben a teológia doktora lett és megkapja a wittenbergi egyetemen a "Leucorea"-t, a bibliai tanszéket. 1514-ben Luther a wittenbergi városi templom prédikátora lett. 1514 óta nem csak a wittenbergi teológia professzora, hanem prédikátor is a városteplomban. Bizonyos idő után észrevette, hogy nem hozzá járnak gyónni, hanem elutaznak más városokba búcsúcédulát (elsősorban a Peter búcsúcéduláit) vásárolni. A búcsúcédula árusítása, amely tulajdonképpen a gyónást helyettesítette, a lelki üdvösség megvásárlását jelentette, amit Luther teljes mértékben helytelenített. Szilárdan hitt abban, hogy mindenkinek egész életében Isten kegyelmében alázatosan bízva kell élnie. Johann Tetzel dominikánus szerzetes is árulta a búcsúcédulákat, mint egy vásári kofa. A szlogen a következő volt: **„Kinek pénze a ládikában koppan, annak lelke a mennybe toppan.”** A Biblia tanulmányozása közben, amikor Pál apostol leveleit tanulmányozta megragadt lelkében egy fontos íge mely ez volt: **„az igaz ember pedig hitből fog élni”**. (toronyélmény, szerzetesi éve alatt) 1517. október 31-én kifüggeszti 95 tételét a wittenbergi érseki templom kapujára. Idézet a 95 tételből: **„Aki bűnbocsátó cédula által véli az üdvösséget elérni, az örökre elkárhozik azokkal együtt, akik ebben mesterei.”** Egyes humanista tudósok és fejedelmek egyetértettek vele, de a római kúria a tételeket teljes mértékben elutasította. A püspökök reakciója lassú volt és óvatos. Először a pápát értesítették a "lázadásról", majd Luther feletteseit kérték meg, hogy csillapítsák le őt. A Luther által ismertett hibákat néhány püspök a reformáció elején még elismerte. Luther visszatért Wittenbergbe. A következő években azon dolgozott, hogy írásaival és prédikációjával tanítását a keresztyén életben is meg tudja valósítani. 1521-ben beidézik a wormszi birodalmi ülésre ahol tanai visszavonására kényszerítik, de ő nem tagadja meg hitét. 1522-től 1524-ig Luther prédikációs tevékenysége kiemelkedő. Közép-Németországban prédikációs körutazást tesz, így 1522 őszén Erfurtban és Weimárban is járt. Luther az Evangélium hirdetését és magyarázását egész életében hangsúlyozta, és nagyon fontos feladatának tartotta. 1522-ben lefordította 10 hónap alatt a teljes Újszövetséget németre, az Ószövetség fordítását 1530-as coburgi tartózkodása alatt viszi véghez. 1525. június 13.- án kötött házasságot Bóra Katalinnal. 1534-ben Luther utolsó éveit különböző betegségek nehezítették. 1546. február 18-án (Eislebenben) eljutott oda, ahová egész életében vágyódott, Krisztus kebelére.

